

EEN GEWIJZIGD MODEL REGULATIE SCHROEFBAND EN BANDMATERIAAL*)

DOOR

A. EDEL,

Orthodontist te Amsterdam.

616.314 089.23 × 613

De regulatie schroefband, waarover ik een en ander wilde mededeelen en waaraan ik eenige veranderingen heb gebracht, betreft in hoofdvorm den Angle-schroefband.

Het moge dan waar zijn, dat de laatste jaren meer en meer de gesoldeerde volle banden worden gebruikt, vooral ook in ons land, toch komt het mij voor, dat de schroefband in het algemeen vele voordeelen biedt. Waar men in de orthodontie zijn banden moet brengen om elementen, welke niet bijgeslepen mogen worden, gaat het opschuiven van gesoldeerde volle banden in vele gevallen met aanmerkelijke moeilijkheden gepaard. Men moet immers het goedsluitend tandhalsgedeelte van den band voor kies of tand eerst brengen over een boller gedeelte van het element, om het smallere halsgedeelte te kunnen bereiken. Het gevolg hiervan is, dat de goede aansluiting van het materiaal hierbij in het gedrang komt. Het meermalen losschieten van ankerbanden tijdens een regulatie is dan ook geen fantasie maar werkelijkheid ¹⁾.

*) Voordracht gehouden in de vergadering van het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap, 8 Maart 1925 (Stenografisch Verslag).

¹⁾ Zie b.v. bladz. 208 van den Tandheelkundigen Studenten Almanak voor 1926, waar de Redactie niet geloofde, dat de kleine Johannes twee Woensdagen is teruggekeerd, zonder de banden en boog uit z'n broekzak op te diepen.

Ik meen nu, dat de schroefband tegen deze bezwaren zeer veel zekerheid geeft, daar men naast de bevestiging door aanschroef ook nog de kleefkracht van het cement kan benutten. Men heeft de grootst mogelijke aansluiting rondom het element pas dan aan te brengen, wanneer de band geheel is opgeschoven, n.l. door de moer een paar slagen aan te draaien, terwijl het cement nog niet geheel hard is.

Tegen de schroefbanden in de bestaande vormen zijn bezwaren, in hoofdzaak hierop neerkomende:

1e. Bij een technisch juist aangelegden band, blijft linguaal een gedeelte zonder bandmateriaalbedekking. Dit laatste geeft meer cariesgevaar en maakt ook het wegvloeien van de cement mogelijk bij het vaster aanschroeven;

2o. De schroefdraad is scherp en het staafje eindigt in een punt, waarvan talrijke klachten van de tong het gevolg zijn;

3o. Een groot aantal dezer banden, is reeds voorzien van een buisje, steeds in het midden gesoldeerd. Dit bemoeilijkt het contoureeen van den band. Bovendien is de richting van het buisje in den regel niet passend voor de te behandelen afwijking en moet dan toch omgesoldeerd worden;

4o. De tegen de kies gelegde zijde van het bandmateriaal is glad en hoog gepolijst, daardoor is de aanhechting van het cement vrijwel onmogelijk.

Dit laatste bezwaar geldt tevens voor alle gebruikte soorten bandmateriaal. Aan deze genoemde bezwaren meen ik nu voor een groot deel tegemoet te komen, door de banden linguaal te laten eindigen in slippen, welker uiteinden schuin afgevlakt zijn en over elkander kunnen schuiven. De hoeken hiervan zijn afgerond. Een correct aangelegde band behoeft nu geen glazuur meer vrij te laten van de kroon. Men krijgt dus een volband voorzien van een schroefinrichting. (Zie fig. I en II).

De uiteinden van het staafje met schroefdraad eindigen in een knop, terwijl de windingen niet scherp maar rond zijn. Het buisje wordt opgesoldeerd, wanneer de band volkomen aansluit, d.w.z. in een richting en op een hoogte, zooals voor elk geval afzonderlijk het beste is (fig. III).

De binnenzijde van de banden zijn niet gepolijst en van ruitvormige insnijdingen voorzien, waardoor de aanhechting van het cement wordt bevorderd. (fig. 1).

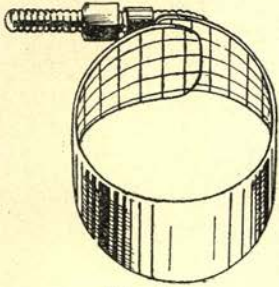

Fig. 1.

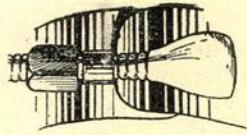

Fig. 2.

Rollen bandmateriaal (ongeveer 15 k. goud) geschikt voor het maken van hoektand-, snijtand- en ook voor volbanden in

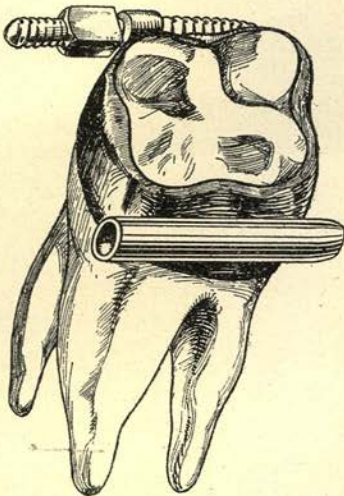

Fig. 3.

Fig. 4.

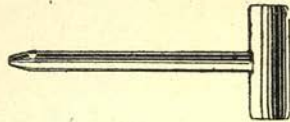

Fig. 5.

Fig. 6.

verschillende dikten en hoogten, zijn van deze zelfde bewerking voorzien.

Fig. IV geeft een doorsnede van een buisje. De regulatieboog past hierin precies, terwijl de kraag van de moer sluit

in het wijdere deel. Het in model V aangegeven staafje is om te buigen tot een haakje tot bevestiging van een intermax. elastiek. Het geheel kan op de boog worden gedraaid, daar het dwarsstuk is voorzien van een schroefdraad (fig. VI). Men voorkomt dan het soldeeren aan de boog, terwijl men verdere bewegingen van het haakje kan uitschakelen, door de uiteinden van het gedeelte met schroefdraad iets af te platten met een tang, zoodra het op de juiste plaats is gedraaid.

Bij het aanbrengen van den schroefband bepaalt men eerst zijn keuze wat grootte betreft (24 tot en met 38 m.M.). Daarna wordt de moer zoover losgedraaid, tot de bandwijdte nagenoeg met die van de kroon overeenkomt. De band wordt met buigtangen gevormd naar de betreffende kroon, zoo noodig het staafje met schroefdraad iets gebogen, dat op een enkele uitzondering na steeds naar voren is gericht en vlak tegen het naburig element ligt. De band wordt na de vorming om de kroon geschoven en opgedrukt tot ongeveer 1 m.M. onder het tandvleesch. Daarna bij afwisseling aangeschroefd en aangepolijst, teneinde een zoo volmaakt mogelijke aansluiting te verkrijgen.

Vervolgens kunnen de gezamenlijke banden in een afdruk worden teruggebracht, ten einde op een model de buisjes te kunnen opsoldeeren, bogen buigen, enz.